

تنوع ساختاری توده‌های آمیخته راش شرقی در فازهای زادآوری و تخریب در جنگل‌های دارابکلا، استان مازندران

رضا یوسفی^{۱*}، بهزاد ابهریان^۲ و مجتبی بختیاری^۳

(۱) کارشناس ارشد رشته جنگلداری، شرکت آذربود، مازندران، ایران. *رایانame نویسنده مسئول: rezayousefi62@yahoo.com

(۲) کارشناس ارشد رشته جنگلداری، شهرداری منطقه ۵، تهران، ایران.

(۳) کارشناس ارشد رشته جنگلداری، اداره منابع طبیعی سرعین، اردبیل، ایران.

تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۶/۲۵

تاریخ دریافت: ۹۷/۰۲/۱۰

چکیده

ساختار جنگل یکی از مهم‌ترین اجزای کلیدی در تشریح اکوسیستم‌های جنگلی و تنوع زیستی آن به‌شمار می‌رود. به‌منظور مدیریت صحیح اکوسیستم‌های جنگلی، به شاخص‌هایی نیاز است که بتوان بیشترین اطلاعات را در رابطه با وضعیت فعلی ساختار جنگل و پایش تغییرات آن با صرف کمترین هزینه و زمان به‌دست آورد. پژوهش حاضر با هدف بررسی تنوع ساختاری توده‌های راش با استفاده از مجموعه‌ای از شاخص‌های کمی‌سازی مبتنی بر نزدیکترین همسایه شامل شاخص‌های زاویه یکنواخت، آمیختگی، فاصله تا همسایگی، تمایز قطربی و ارتفاعی، در فازهای زادآوری و تخریب در جنگل‌های دارابکلا مازندران انجام شد. شش قطعه نمونه یک هکتاری به این منظور در فازهای زادآوری و تخریب (سه قطعه نمونه در هر فاز) انتخاب و در هر قطعه نمونه، تعداد نه زیرنمونه (هر یک به مساحت ۹۰۰ متر مربع) به فاصله ۳۰ متر پیاده شد. قطر برابر سینه، ارتفاع درخت، فاصله بین درختان و زاویه بین آنها برای نزدیکترین درخت راش به مرکز قطعه نمونه به عنوان درخت شاهد و سه درخت همسایه در نزدیکترین فاصله نسبت به درخت شاهد اندازه‌گیری شد. میانگین شاخص‌های زاویه یکنواخت، آمیختگی گونه‌ای، تمایز قطبی، تمایز ارتفاعی و شاخص فاصله نزدیکترین همسایه در فاز زادآوری به ترتیب ۰/۵۴، ۰/۵۰، ۰/۳۸ و ۰/۴۱ و در فاز تخریب به ترتیب ۰/۵۱، ۰/۳۳، ۰/۴۳ و ۰/۳۵ و ۰/۴۴ به‌دست آمد. بنابراین، با استفاده از اطلاعات حاصل از کمی‌سازی ساختاری توده‌های دستنخورده می‌توان سیر تکاملی آنها و همچنین نتایج حاصل از فعالیت‌های مدیریت جنگل را مورد ارزیابی قرار داد.

واژه‌های کلیدی: آمیختگی، راش، ساختار جنگل، کمی‌سازی.

بیش از یک میلیون سال است، در صورتی که قدمت جنگل‌های راش و بلوط اروپای مرکزی کمتر از ۱۰ هزار سال است (مروری مهاجر، ۱۳۹۰). جنگل‌های شمال ایران دارای تنوع زیستی و ساختار پیچیده‌ای هستند که تنها با شناخت کامل این اکوسیستم می‌توان به مدیریت بهینه و درست در آینده آنها امیدوار شد. بنابراین برای مدیریت

مقدمه

جنگل‌های شمال کشور به لحاظ قدمت تکاملی و تحولاتی که پشت سر گذاشته‌اند دارای ارزش فراوان در سطح بین‌المللی و جز جنگل‌های پهنه‌برگ خزان‌کننده هستند که از نظر تنوع گیاهی در زمرة جنگل‌های غنی دنیا محسوب می‌شوند. قدمت جنگل‌های شمال ایران

تحقیقات داخلی و خارجی زیادی در بررسی مراحل تحولی جنگل انجام گرفته است. پژوهشگران ابراز داشتن که توده‌های مورد مطالعه به طور عمده دارای ساختار ناهمسال نامنظم هستند (فلاح، ۱۳۷۹). متاجی و ثاقب-طالبی (۱۳۸۶) طی پژوهشی در دو جامعه گیاهی راش، نشان دادند که کلیه مراحل تحولی و تکاملی (اولیه، اپتیمال و تخریب) در جامعه Rusco-Fagetum قابل تشخیص بوده، ولی در جامعه Carpineto-Fagetum مرحله اپتیمال به دلیل حضور گونه‌های با سرشت متفاوت به چشم نمی‌خورد.

بررسی الگوی مکانی درختان در طی مراحل تحولی در توده‌های دست نخورده جنگل‌های کلاردشت نشان داد در حالی که تعداد درختان از مرحله اولیه به مرحله پوسیدگی رو به کاهش است، الگوی پراکنش درختان در مراحل اولیه، بلوغ و پوسیدگی به ترتیب خوشای شدید، Akhavan *et al.*, (۱۳۸۳) در بررسی ۲۰۱۲) دلفان‌باذری و همکاران (۱۳۸۳) در بررسی مراحل تحولی و روند پویایی در جنگل‌های دست نخورده راش در منطقه کلاردشت، سه مرحله تحولی اصلی را مشخص نمودند که هر یک از این مراحل خود از یک تا چند فاز تحولی تشکیل شده‌اند.

تمایز عمودی و افقی توسط موقعیت، آمیختگی و رقابت ایجاد می‌شوند و بررسی تغییرات مکانی در شرایط خرد اقلیم، تامین مواد غذی و پیچیدگی ساختاری را تعیین می‌کند. بنابراین، تمایز عمودی و افقی به طور مستقیم و غیرمستقیم روی حضور و فراوانی گونه‌ها تاثیر می‌گذاردند (Gadow *et al.*, 1998) (Gadow *et al.*, 1998؛ ۲۰۰۲، ۲۰۰۲؛ Pommerening, 1998) این شاخص‌ها به شناسایی اثرات رقابت درون گونه‌ای و بروز گونه‌ای بر

مناسب جنگل‌ها داشتن آگاهی از چگونگی ساختار توده‌های طبیعی، شناخت مراحل تحولی و روند پویایی آن ضروری می‌باشد. تا زمانی که اطلاعات از ساختار جنگل محدود باشد، نمی‌توان انتظار حفظ اکوسیستم جنگل را در طولانی‌مدت داشت (استقامت، ۱۳۸۲). در این زمینه در جنگل‌های اروپا مطالعه‌های گسترده‌ای انجام شده است که از جمله می‌توان به پژوهش‌های Emborg (۱۹۹۵)، Korpel (۱۹۵۹) و Leibundgut همکاران (۲۰۰۰) اشاره نمود. در ایران نیز مطالعه‌هایی در طی سالیان اخیر در توده‌های طبیعی صورت گرفته که می‌توان به مطالعات دلفان‌باذری و همکاران (۱۳۸۳)، متاجی و ثاقب‌طالبی (۱۳۸۶)، و سفیدی و همکاران (۱۳۹۳) اشاره نمود. با بررسی مراحل تحولی و مشخصات ساختاری آنها در جنگل‌های طبیعی، می‌توان با توجه به توانایی رویشگاه و با کاربرد روش جنگل‌شناسی نزدیک به طبیعت، روش مناسبی را اتخاذ کرد تا اصل استمرار تولید و پایداری جنگل حفظ شود (Korpel, 1995). مراحل تحولی توده‌ها بر اساس تعداد و حجم درختان زنده، تعداد و حجم خشکه‌دار و نسبت آنها در طبقه‌های قطری مختلف و همچنین حضور روشنه در پوشش تاجی، زادآوری و تعداد آشکوب‌های توده دسته-بندی می‌شوند. مطالعه پویایی ساختاری در جنگل‌های معتدل‌هزاران کتنده دانمارک توسط Emborg و همکاران (۲۰۰۰) نشان داد که پنج فاز تحولی شامل زادآوری، تشکیل توده، اپتیمال، مسن شدن و تخریب، در مجموع یک چرخه پویایی ۲۸۴ ساله را شامل می‌شوند. شروع فاز زادآوری زمانی است که زادآوری به خوبی در روشنه‌ها مستقر شده و حدود پنج نهال (بلندتر از ۲۰ سانتی‌متر) شاداب در هر مترمربع مشاهده می‌گردد. همچنین فاز تخریب زمانی آغاز می‌شود که روشنه‌هایی (با اندازه‌هایی بیش از ۱۰۰ مترمربع) در تاج پوشش بر اثر شکستن درختان، خشک شدن و مرگ درختان و یا طوفان با قابلیت استقرار زادآوری به وجود می‌آیند.

الگویی برای مدیریت پایدار و فعالیت‌های جنگل‌شناسی همگام با طبیعت مورد استفاده قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

به منظور مطالعه و کمی‌سازی خصوصیات ساختاری توده‌های آمیخته راش در فازهای تحولی زادآوری و تخریب، پس از بررسی‌های میدانی شش قطعه نمونه یک هکتاری (هر فاز سه قطعه نمونه) از جنگل‌های کمتر دست خورده دارابکلا استان مازندران انتخاب شد. قطعات انتخابی از پارسل‌های ۲ و ۸ از بخش ۲ که در زمان این مطالعه فاقد هر گونه دخالت‌های جنگل‌شناسی بودند، انتخاب شدند و شاخص‌های کمی‌سازی ساختار مکانی در این قطعات به اجرا درآمد. ویژگی‌های رویشگاهی و کمی منطقه مورد مطالعه در جدول ۱ ارایه شده است.

روی زنده ماندن گونه‌های درختی کمک می‌کنند و اطلاعات ارزشمندی را در مورد تکامل توده و فرآیندهای اساسی فراهم می‌سازند (Sterba, Pommerening, 2006 & Zingg, 2006). با توجه به اهمیت اقتصادی و اکولوژیک زیاد راشستان‌های شمال ایران، لازم است تا مطالعه‌های کاملی در رابطه با ساختار این جنگل‌ها انجام گیرد. پژوهش حاضر با هدف بررسی تنوع ساختاری راشستان‌ها با استفاده از مجموعه‌ای از شاخص‌های کمی‌سازی ساختار جنگل در فازهای زادآوری و تخریب در جنگل‌های دارابکلا استان مازندران انجام شد.

با کمی‌سازی ساختار این جنگل‌ها در فازهای مختلف تحولی، علاوه بر اینکه کارآیی این شاخص‌ها در کمی‌سازی ساختار جنگل‌های مدنظر مورد بررسی قرار گرفت، بلکه نتایج حاصل از این بررسی می‌تواند به عنوان

جدول ۱. مشخصات رویشگاهی منطقه مورد مطالعه (Anonymous, 2013)

منطقه	بخش	پارسل	متوسط هکتار	متوسط هکتار (مترمکعب)	متوسط تعداد	میانگین دمای سالیانه (سانتی گراد)	میانگین دمای سالیانه (سالیانه (بیلی متر))	متوسط ارتفاع از سطح دریا (متر)	اقلیم
دارابکلا	۲ و ۸	۲۹۷	۳۵۸	۱۷/۸	۷۴۱	۳۶۰	نیمه مرطوب		

شاهد و سه درخت دیگر به عنوان درخت همسایه مشخص شدند. حداقل قطر برابر سینه درخت مرجع ۷/۵ سانتی‌متر (در ارتفاع ۱/۳ متر بالاتر از طوفه درخت) می‌باشد. ویژگی‌های قطر برابر سینه، ارتفاع، زاویه بین درختان همسایه و درخت مرجع اندازه‌گیری شد. در موارد اندکی که نزدیک‌ترین درخت همسایه در خارج از محدوده ۹۰۰ مترمربع قرار گرفته بود، درخت همسایه دیگری به جای آن انتخاب گردید تا تمام درختان همسایه در داخل زیرپلات قرار گیرند. شاخص‌ها و فرمول‌های متفاوتی که در زمینه کمی‌سازی ساختار توده‌های جنگلی ارایه شده است همراه با مهمترین فرمول‌های مربوط به کمی‌سازی ساختار توده‌های جنگلی در جدول ۲ آورده شده است. شاخص‌های تمایز قطری

شش قطعه نمونه واقع در فازهای زادآوری و تخریب (هر فاز سه نمونه) در بخش سوم از جنگل‌های دارابکلا واقع در استان مازندران انتخاب و اطلاعات ساختاری درختان حاضر در داخل آنها با هدف مشخص نمودن تنوع ساختاری فازهای اشاره شده در توده‌های طبیعی جمع‌آوری گردید. در داخل هر نمونه یک زیرپلات به مساحت ۹۰۰ مترمربع انتخاب و در داخل هر زیرپلات چهار درخت (سه درخت همسایه و یک درخت شاهد) که در نزدیک‌ترین فاصله به مرکز زیرپلات حضور داشتند، انتخاب و مشخصات کمی ساختاری آنها برداشت گردید (کاکاوند و همکاران، ۱۳۹۳). از بین چهار درخت که در نزدیک‌ترین فاصله به مرکز واقع شده‌اند، نزدیک‌ترین درخت به عنوان درخت

به این مفهوم است که درخت با سایز (قطر یا ارتفاع) کمتر، اندازه معادل هفتاد درصد یا بیشتر نسبت به سایز درخت بزرگ‌تر همسایه را دارد، در صورتی که تمایز مقدار متوسط به دست آمده باشد، سایز درخت کوچک‌تر معادل ۵۰ تا ۷۰ درصد از اندازه درخت بزرگ‌تر همسایه می‌باشد.

و ارتفاعی که نمایانگر اندازه رقابت بر اساس مقایسه قطر و ارتفاع بین درخت شاهد و درختان همسایه می‌باشد شامل چهار مقدار کوچک، متوسط، بزرگ و خیلی بزرگ که به ترتیب مقادیر عددی ۰ تا ۰/۳، ۰/۵ تا ۰/۷ و ۰/۷ تا ۱ برای تمایز قطری و مقادیر ۰ تا ۰/۳، ۰/۵ تا ۰/۷ و ۰/۷ تا ۱ برای تمایز ارتفاعی می‌باشند (Pommerening, 2002)، تمایز کوچک

جدول ۲. شاخص‌های مورد استفاده به منظور کمی‌سازی ساختار توده‌های جنگلی

شماره	نام شاخص	منبع	فرمول	توضیحات
۱	آمیختگی گونه‌ای	Fuldner, 1995	$M_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n v_{ij}$	$v_{ij} = \begin{cases} 1, & \text{species}_j \neq \text{species}_i \\ 0, & \text{otherwise} \end{cases}$
۲	تمایز ارتفاعی	Fuldner, 1995	$T_{Hi} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n (1 - r_{ij})$	$r_{ij} = \frac{\text{smallest tree height}}{\text{biggest tree height}}$
۳	تمایز قطری	Fuldner, 1995	$T_{Di} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n (1 - r_{ij})$	$r_{ij} = \frac{\text{smallerDBH}}{\text{higherDBH}}$
۴	زاویه یکنواختی	Pommerening, 2002	$W_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n v_{ij}$	$v_{ij} = \begin{cases} 1, & \alpha_j \leq \alpha^\circ \\ 0, & \text{otherwise} \end{cases}$

ن: تعداد درختان همسایه؛ آ: درخت شاهد و ذ: درخت همسایه. توزیع شاخص‌های ۱ تا ۴ بین ۰ تا ۱ و بدون واحد می‌باشد.

تمایز بزرگ نشان‌دهنده آن است که اندازه درخت کوچک معادل ۵۰ تا ۳۰ درصد از اندازه درخت بزرگ‌تر همسایه است، در نهایت تمایز خیلی بزرگ نشان‌دهنده این است که اندازه درخت کوچک‌تر مقداری کمتر از ۳۰ درصد از سایز درخت همسایه بزرگ‌تر دارد تمایز بزرگ نشان‌دهنده آن است که اندازه درخت کوچک معادل ۵۰ تا ۳۰ درصد از اندازه درخت بزرگ‌تر همسایه است، در نهایت تمایز خیلی بزرگ نشان‌دهنده این است که اندازه درخت کوچک‌تر مقداری کمتر از ۳۰ درصد از سایز درخت همسایه بزرگ‌تر دارد

نتایج

مشخصات کمی اندازه‌گیری شده سه قطعه نمونه یک هکتاری شامل حجم سرپا، تعداد در هکتار و قطر برابر سینه، به منظور شناخت بهتر وضعیت توده‌های مورد مطالعه در جدول ۳ ارایه شده است.

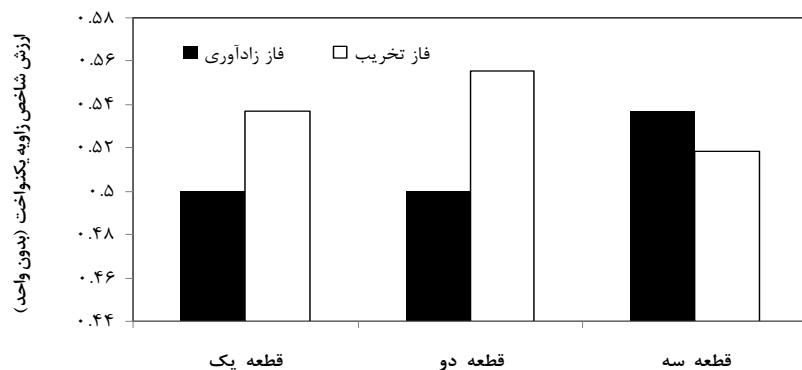
(Pommerening, 2002). شاخص زاویه یکنواختی (Wi) نشان‌دهنده نوع پراکنش گونه‌ای می‌باشد، مقدار میانگین این شاخص در توده‌های با پراکنش گونه‌ای منظم بین ۰ تا ۰/۵، توده‌های با پراکنش گونه‌ای تصادفی بین ۰/۵ تا ۰/۶، توده‌هایی با پراکنش گونه‌ای کپه‌ای بین ۰/۶ تا

جدول ۳. مشخصات کمی قطعات نمونه یک هکتاری در فاز تشکیل روشنۀ

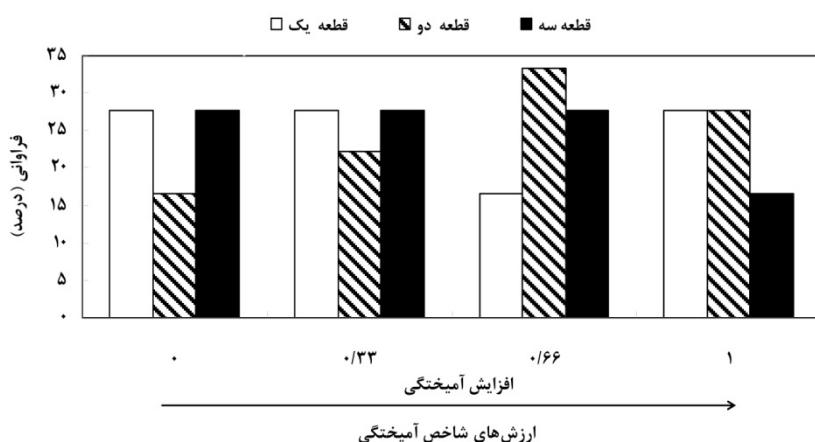
قطعه سه	قطعه دو	قطعه یک	پارامتر اندازه‌گیری شده	فاز تحولی
۲۴۱	۳۵۴	۳۳۲	تعداد در هکتار	
۲۶/۱۱	۲۵/۱۲	۲۶/۹۳	میانگین قطر درخت (cm)	زادآوری
۴۸۷/۴۶	۴۴۸/۷۲	۴۶۹/۶۲	حجم سرپا (مترمکعب در هکتار)	
۱۷۶	۲۱۲	۱۹۴	تعداد در هکتار	
۳۲/۸۳	۳۴/۴۹	۳۲/۵۱	میانگین قطر درخت (cm)	تخریب
۴۴۷/۶۲	۴۹۳/۰۲	۴۶۶/۲۵	حجم سرپا (مترمکعب در هکتار)	

تخریب و زادآوری به ترتیب $0/54$ و $0/51$ است. شکل ۱ مقدار متوسط ارزش‌های شاخص زاویه یکنواخت را در فاز زادآوری و تخریب در قطعات نمونه یک هکتاری نشان می‌دهد.

در این پژوهش با استفاده از مجموعه‌ای از شاخص‌های کمی‌سازی ساختار جنگل، تنوع ساختاری توده‌های راش در فاز زادآوری و تخریب بررسی شد. نتایج حاصل از شاخص زاویه یکنواخت نشان داد که مقدار متوسط ارزش شاخص زاویه یکنواخت در فاز

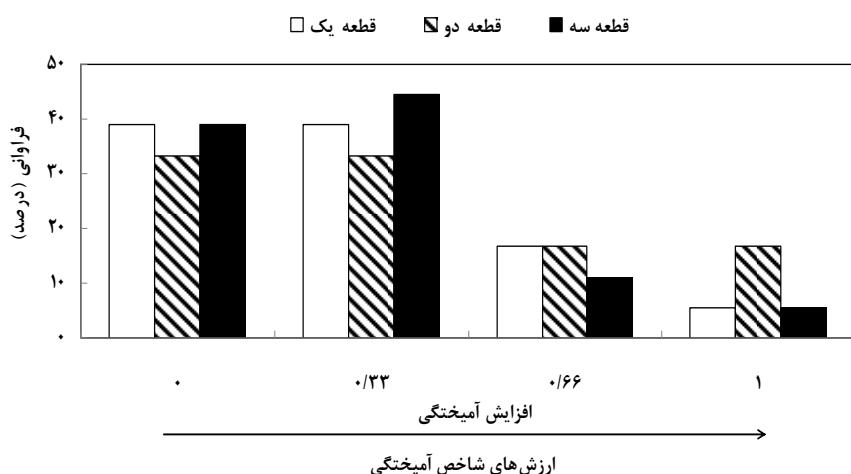


شکل ۱. شاخص زاویه یکنواختی در قطعات مطالعه



شکل ۲. شاخص آمیختگی قطعات نمونه در فاز زادآوری

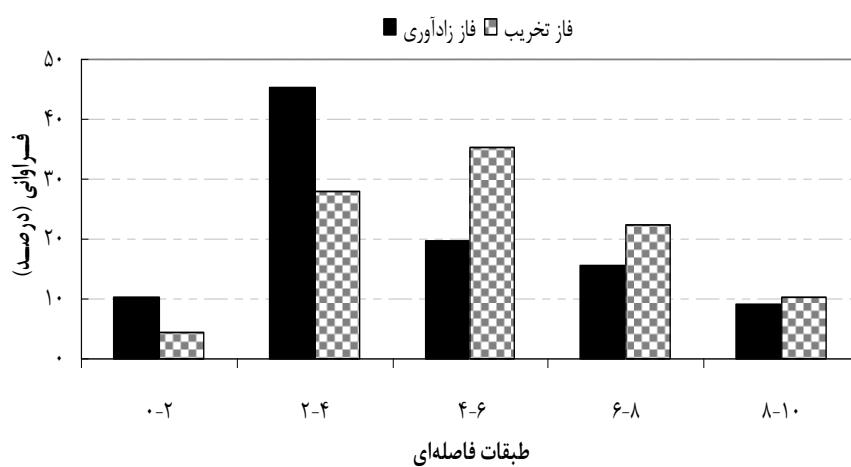
نیازمند دهنده توزیع ارزش‌های شاخص آمیختگی در هر یک از طبقات صفر تا یک در فاز زادآوری و تخریب به ترتیب $0/50$ و $0/33$ اندازه‌گیری شد. شکل ۲ و ۳ متوسط شاخص آمیختگی که به بررسی آمیختگی درختان همسایه می‌پردازد، در فاز زادآوری و تخریب به ترتیب $0/50$ و $0/33$ اندازه‌گیری شد.



شکل ۳. شاخص آمیختگی قطعات نمونه در فاز تخریب

می‌شود بیشترین مقدار این شاخص در فاز زادآوری و تخریب به ترتیب در طبقات فاصله‌ای $2-4$ و $4-6$ متر می‌باشد.

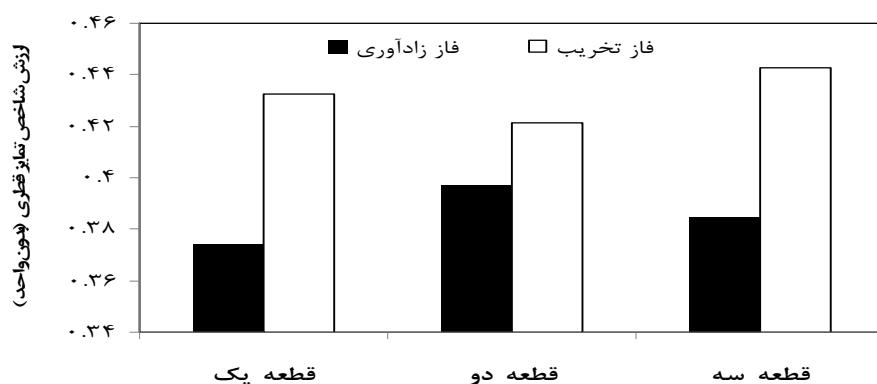
مقدار شاخص فاصله همسایگی در فاز زادآوری و تخریب به ترتیب $4/13$ و $5/44$ به دست آمد. شکل ۴ نتایج حاصل از شاخص فاصله همسایگی را در فاز زادآوری و تخریب نیازمند می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، بیشترین مقدار این شاخص در فاز زادآوری در طبقات فاصله‌ای $2-4$ متر می‌باشد.



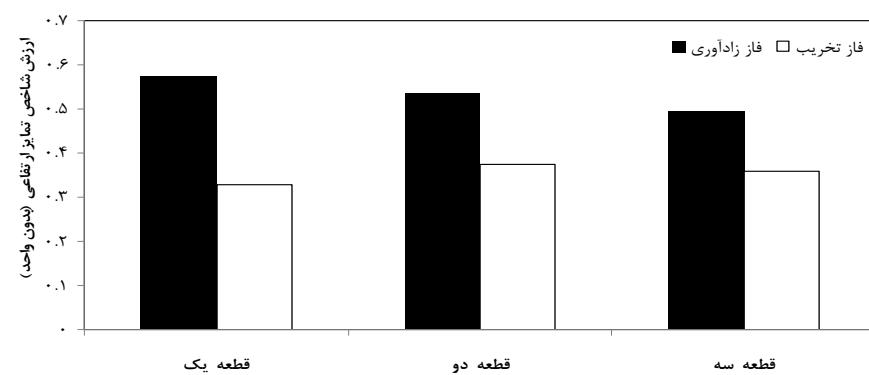
شکل ۴. شاخص فاصله همسایگی در قطعات مطالعه

مقدار متوسط شاخص تمایز ارتفاعی در فاز زادآوری و تخریب برای مجموع سه قطعه نمونه به ترتیب $0/35$ و $0/54$ اندازه‌گیری شد (شکل ۵).

مقدار میانگین شاخص تمایز قطری در فاز زادآوری و تخریب برای مجموع سه قطعه نمونه به ترتیب $0/38$ و $0/43$ اندازه‌گیری شد (شکل ۵).



شکل ۵. شاخص تمایز قطری در قطعات مطالعه



شکل ۶. شاخص تمایز ارتفاعی در قطعات مطالعه

در فاز تحولی زادآوری قرار گرفته‌اند (که سیر تحولی کمتر از یک قرن را پست سر گذاشته‌اند)، دچار فشار رقابتی بیشتر و نیز آشفتگی‌های طبیعی گسترده‌تری شده‌اند (Emborg *et al.*, 2000) که نتیجه آن حذف پایه‌ها و به تعادل رسیدن تعداد در هکتار توده‌ها است. در حقیقت در فاز تخریب درختان به محلوده آشیان اکلوزیک خود جهت استقرار در توده می‌رسند.

نتایج به‌دست آمده از شاخص زاویه یکنواختی نشان‌دهنده الگوی مکانی کم و بیش تصادفی (در فاز

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از مطالعه مشخصات کمی در قطعات نمونه نشان‌دهنده تراکم بالاتر پایه‌ها در قطعات نمونه فاز زادآوری (۳۴۲ پایه) نسبت به فاز تخریب (۱۹۴ پایه) است. در حقیقت سیر تحول ساختاری در توده‌های بکر در فازهای اشاره شده، توده‌هایی با میزان تراکم اشاره شده را در پی خواهد داشت.

فاز تخریب تصویر توده‌ها را پس از عبور حدود دو تا سه قرن نشان می‌دهد و طبیعتاً نسبت به توده‌هایی که

غذایی و نور است. Moridi و همکاران (۲۰۱۵) در بررسی ساختار توده‌های آمیخته راش در فاز تکاملی کاهش پایه‌های مقدار این شاخص را ۴/۷ متر گزارش کردند که با نتایج پژوهش حاضر اختلاف دارد که این موضوع می‌تواند به دلیل تفاوت‌های رویشگاهی و نیز اختلاف الگوی تحولی باشد. با توجه به نزدیک بودن پایه‌ها و تراکم بالاتر در فاز زادآوری، رقابت بالاتر Emborg *et al.*, (۲۰۰۰) که در مطالعه حاضر هم به صورت کمی اندازه‌گیری شده است.

مقدار متوسط شاخص تمایز قطری در فاز زادآوری و تخریب به ترتیب $۰/۳۸$ و $۰/۴۳$ به دست آمد که نشان‌دهنده اختلاف متوسط بین درختان از نظر قطر برابر سینه در هر دو فاز است و همگن بودن درختان را به لحاظ قطری نشان می‌دهد. Pommerening (۲۰۰۲) بیان می‌کند که علاوه بر سن و مراحل تکاملی توده، مدیریت جنگل نیز بر اختلاف ابعاد درختان موثر است. شاخص تمایز ارتفاعی در فاز زادآوری $۰/۵۴$ اندازه‌گیری شد که بیانگر اختلاف زیاد درختان همسایه از نظر ارتفاعی است و در نتیجه ناهمگن بودن درختان را به لحاظ ارتفاعی و رقابت بالای درختان را به منظور کسب نور در این فاز نشان می‌دهد. مقدار متوسط شاخص تمایز ارتفاعی در فاز تخریب $۰/۳۵$ اندازه‌گیری شد که نشان‌دهنده اختلاف کم درختان از نظر ارتفاعی است. با توجه به انتخاب قطعات نمونه از جنگل‌های کمتر دست‌خورده، می‌توان از اطلاعات به دست آمده به عنوان نمونه‌ای از یک جنگل مرجع برای مدل‌سازی در مطالعه‌های دیگر استفاده نمود و از آن به عنوان نقشه راه در دست مدیران و کارشناسان اجرایی در طرح‌های جنگل‌داری بهره برد. به گونه‌ای که در مدیریت توده‌های مشابه با مطالعه حاضر به شکل طبیعی ساختاری توده‌ها توجه ویژه‌ای گردد تا در نهایت منجر به دور شدن مشخصات ساختاری از حالت طبیعی نگردد و جنگل‌داری همگام با طبیعت انجام شود.

زادآوری و تخریب به ترتیب $۰/۵۴$ و $۰/۵۱$ درختان است و با توجه به مقدار بالاتر این شاخص در فاز زادآوری، این فاز در مقایسه با فاز تخریب تمایل بیشتری به الگوی کپه‌ای دارد که نزدیک به مطالعات داخل کشور که بر توده‌های راش انجام گرفته‌اند (حبشی و همکاران، ۱۳۸۶؛ حاجی‌میرزاچایی و همکاران، ۱۳۹۰؛ علیجانی و همکاران، ۱۳۹۱)، می‌باشد. در حقیقت نوع بذور درختان راش و نیز وابستگی تجدید حیات آن (تشکیل مخروط‌های زادآوری در روشنه‌ها) منجر به شکل‌گیری نوع پراکنش کپه‌ای در این گونه می‌گردد.

متوسط شاخص آمیختگی به ترتیب در فاز تخریب و زادآوری افزایش یافت. به عبارت دیگر فاز تخریب دارای آمیختگی کمتری نسبت به فاز زادآوری است. آمیختگی بالاتر در مراحل اولیه شکل‌گیری توده‌های راش با توجه به جوان بودن توده‌ها و پشت سر نگذاشتن مرحله رقابت، طبیعی به نظر می‌رسد و با گذشت زمان و به وجود آمدن رقابت، گونه راش با قدرت رقابتی بالای خود (Moridi *et al.*, 2015) منجر به حذف سایر گونه‌های همراه شده و توده‌هایی با درجه آمیختگی کمتر را به وجود می‌آورد.

نتایج حاصل از شاخص آمیختگی گونه‌ای با توجه به نزدیکی شرایط توده‌ها در فاز تخریب با مطالعه‌های علیجانی و همکاران (۱۳۹۱) و در فاز زادآوری با مطالعه کاکاوند و همکاران (۱۳۹۳) مطابقت دارد. شاخص فاصله همسایگی نشان‌دهنده میزان تراکم توده‌های جنگلی یا به عبارتی تعداد پایه‌های درختی در هر واحد از سطح می‌باشد و می‌تواند نمایانگر فشار رقابتی بین درختان در توده‌ها باشد (Pommerening, 1997). متوسط مقدار شاخص فاصله همسایگی در فاز زادآوری و تخریب به ترتیب $۴/۱۳$ و $۵/۴۴$ متر است. نتایج این شاخص نشان‌دهنده تراکم بالای توده‌های مورد مطالعه زادآوری و در نتیجه فشار رقابتی درون گونه‌ای و برونو گونه‌ای زیاد در بین درختان توده جهت کسب منابع

- خیرود کنار نوشهر. مجله تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۱۵(۴): ۴۱۶-۳۹۸.
- مرоی مهاجر، م.ر. (۱۳۹۰) جنگل‌شناسی و پژوهش جنگل. انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، تهران، ۴۱۸ صفحه.
- Akhavan, R., Sagheb-Talebi, Kh., Zenner, E.K. and Safavimanesh, F. (2012) Spatial patterns in different forest development stages of an intact old-growth Oriental beech forest in the Caspian region of Iran. European Journal of Forest Research, 131(5): 1355-1366.
- Anonymous. (2013) Statistics of synoptic stations. Meteorological Organization of Mazandaran Province, 28p.
- Emborg, J., Christensen, M. and Heilmann-Clausen, J. (2000) The structural dynamics of Suserup Skov, a nearnatural temperate deciduous forest in Denmark. Forest Ecology and Management, 126(2): 173-189.
- Fuldner, K. (1995) Strukturbeschreibung von Buchen-Edellaubholz Mischwäldern [Describing forest structures in mixed beech-ash-maple-sycamore stands]. Ph.D. Dissertation, University of Göttingen, Cuvillier Verlag, Göttingen, 163p.
- Gadow, K.V., Huy, G.Y. and Albert, M. (1998) The uniform angle index—a structural parameter for describing tree distribution in forest stands. Central Blges Forstwesen, 115(1): 1-10.
- Korpel, S. (1995) Die urwälder der westkarpaten. Gustav Fischer Verlag, 310p.
- Leibundgut, H. (1959) Über zweck und methodik der struktur-und zuwachsanalyse von urwäldern. Schweizerische Zeitsschrift für Forstwesen, 110(3): 111-124.
- Moridi, M., Sefidi, K. and Etemad, V. (2015) Stand characteristics of mixed oriental beech (*Fagus orientalis* Lipsky) stands in the stem exclusion phase, Northern Iran. European Journal of Forest Research, 134(4): 693-703.
- Pommerening, A. (1997) Eine analyse neuer ansätze zur bestandesinventur in strukturreichen waldern [An analysis of new approaches towards stand inventory in structure-rich forests]. Ph.D. Dissertation, Faculty of Forestry and Forest Ecology, University of Göttingen, Cuvillier Verlag Göttingen, 187p.

منابع

- استقامت، م. (۱۳۸۲) تاثیر ساختار توده بر زادآوری در جنگل طبیعی و جنگل تحت مدیریت (شیوه تدریجی-پناهی) در جنگل زیارت. پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته جنگل‌داری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۷۱ صفحه.
- حاجی‌میرزاقلی‌سی، س.، جلیلوند، ح.، کوچ، ی. و پور‌مجیدیان، م.ر. (۱۳۹۰) تنوع گونه‌های گیاهی در ارتباط با عامل اکولوژیک ارتفاع از سطح دریا در جنگل‌های سرد آبرود چالوس. مجله زیست‌شناسی ایران، ۴۰(۳): ۴۰۱-۴۱۱.
- حبشی، ه.، حسینی، س.م.، محمدی، ج. و رحمانی، ر. (۱۳۸۶) تعیین الگوی پراکنش و ساختار در جنگل آمیخته راش شصت کلا گرگان. مجله تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۱۵(۱): ۵۵-۶۷.
- دلغان‌باذری، ب.، ثاقب‌طالبی، خ. و نمیرانیان، م. (۱۳۸۳) بررسی مراحل تحولی راشستان‌های طبیعی در قطعه شاهد منطقه کلاردشت (لنگا). مجله تحقیقات جنگل و صنوبر، ۱۷(۳): ۳۲۵-۳۰۷.
- سفیدی، ک.، مردوی مهاجر، م.ر.، اعتماد، و. و موزاندل، ر. (۱۳۹۳) پویایی مرحله نهایی توالی در جنگل‌های راش آمیخته در شمال ایران، پژوهش موردي بخش گرازین جنگل خیرود. مجله تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۲۲(۲): ۱۶۵-۱۷۹.
- علیجانی، و.، فقهی، ج.، زبیری، م. و مردوی مهاجر، م.ر. (۱۳۹۱) کمی‌سازی ساختار مکانی جنگل‌های میان بند شمال ایران، مطالعه موردي بخش گرازین جنگل خیرود. نشریه محیط‌زیست طبیعی ایران، ۱۱(۱): ۱۱۱-۱۲۵.
- فلاح، ا. (۱۳۷۹) بررسی ساختار توده‌های طبیعی راش در استان‌های مازندران و گلستان. رساله دکتری رشته جنگل‌شناسی و اکولوژی جنگل، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۱۲۰ صفحه.
- کاکاوند، م.، مردوی مهاجر، م.ر.، ثاقب‌طالبی، خ. و سفیدی، ک. (۱۳۹۳) تنوع ساختاری توده‌های آمیخته راش در مرحله میانی توالی، پژوهش موردي بخش گرازین، جنگل خیرود نوشهر. مجله تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۲۲(۳): ۴۱۱-۴۲۲.
- متاجی، ا. و ثاقب‌طالبی، خ. (۱۳۸۶) بررسی مراحل تحولی و پویایی دو جامعه گیاهی راش شرقی در جنگل‌های طبیعی منطقه

- Sterba, H. and Zingg, A. (2006) Abstandsabhängige und abstandsunabhängige Bestandesstrukturbeschreibung. [Distance-dependent and distanceindependent description of stand structure.]. German Journal of Forest Research, 177(1): 169–176.
- Pommerening, A. (2002) Approaches to quantifying forest structures. Forestry Journal, 75(3): 305-324.
- Pommerening, A. (2006) Evaluating structural indices by reversing forest structural analysis. Forest Ecology and Management, 224(3): 266-277.

Structural diversity of mixed beech stands in regeneration and decay phases of Darabkola forests, Mazandaran province

Reza Yusefi^{1*}, Behzad Abhariyan² and Mojtaba Bakhtiyari²

- 1) M. Sc. of Forestry, Azarrod Company, Mazandaran, Iran. *Corresponding Author Email Address:
rezayousefi62@yahoo.com
2) M. Sc. of Forestry, Municipality of District 5, Tehran, Iran.
3) M. Sc. of Forestry, Sareyn Natural Resources Office, Ardabil, Iran.

Date of Acceptance: 2018/04/30 Date of submission: 2018/09/16

Abstract

Forest structure is one of the most important key components in the description of forest ecosystems and its biodiversity. In order to properly forest ecosystems management, indicators are required to obtain the most information about the current condition of the forest structure and monitoring its changes with the least cost and time. The purpose of this study was to investigate the structural diversity of beech stands using a set of quantitative indicators based on the closest neighbor including uniform angle indicators, mingling, distance to neighborhoods, and diameter and height differentiation in the regeneration and degradation phases were carried out in Darabkola forest, Mazandaran. Six one-hectare sample plots were established in regeneration and degradation phases (three sample plots in each phase). In each plot, nine subplots (each 900 m²) were dispersed at a distance of 30 m. The diameter at breast height, tree height, the distance and angle among trees were measured for the nearest beech tree to the center of the sample plot as the control tree and three neighboring trees at the nearest distance to the control tree. The mean of uniform angle indices, species mingling, diameter and height differentiation, and distance index were 0.54, 0.51, 0.38, 0.54, and 4.13 in the regeneration phase, while these values were 51.0, 33.0, 43.0, 35.0 and 44.5 in the degradation phase, respectively. Therefore, using data from structural quantization of untouched beech stands, it is possible to assess their development stages and the results of forest management activities.

Keywords: Beech, Forest structure, Mingling, Quantification.

